

Sentencja

- 1) Klauzulę 5 pkt 1 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego w dniu 18 marca 1999 r., stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC), należy interpretować w ten sposób, że do sądu krajowego należy dokonanie oceny, zgodnie z wszystkimi mającymi zastosowanie regułami prawa krajowego, czy ograniczenie do trzech kolejnych lat, bez szczególnych warunków, zatrudnienia pracowników na czas określony na mocy umów zwanych „fijos de obra” przez to samo przedsiębiorstwo w różnych znajdujących się w tej samej prowincji miejscach pracy i przyznanie tym pracownikom świadczenia z tytułu rozwiązania stosunku pracy – przy założeniu, że ów sąd krajowy stwierdzi, iż faktycznie przyjęto owe środki wobec wspomnianych pracowników – stanowią odpowiednie środki w celu zapobieżenia i, w danym wypadku, karania nadużyć wynikających z zawierania kolejnych umów o pracę lub stosunków pracy na czas określony lub „równoważne rozwiązania prawne” w rozumieniu tej klauzuli 5 pkt 1. W każdym wypadku takie ustawodawstwo krajowe nie może być stosowane przez organy danego państwa członkowskiego w taki sposób, iż odnowienie kolejnych umów o pracę na czas określony zwanych „fijos de obra” zostanie uznane za uzasadnione „obiektywnymi powodami” w rozumieniu klauzuli 5 pkt 1 lit. a) tego porozumienia ramowego jedynie ze względu na to, że każda z tych umów jest co do zasady zawierana w celu wykonania konkretnych robót budowlanych, niezależnie od czasu ich trwania, ponieważ takie ustawodawstwo krajowe nie uniemożliwiłoby w praktyce danemu pracodawcy zaspokojenia poprzez takie odnowienie stałych długookresowych potrzeb kadrowych.
- 2) Artykuł 3 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejścia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, na mocy którego przy przejęciu pracowników w ramach zamówień publicznych prawa i obowiązki przejętego pracownika, jakich musi przestrzegać przedsiębiorstwo przystępujące do zamówienia, ograniczają się wyłącznie do praw i obowiązków wynikających z ostatniej umowy, jaką ten pracownik zawarł z przedsiębiorstwem występującym z zamówienia publicznego, pod warunkiem że stosowanie tego uregulowania nie skutkuje postawieniem wspomnianego pracownika w mniej korzystnej sytuacji jedynie ze względu na to przejście, co powinien ustalić sąd odsyłający.

(¹) Dz.U. C 77 z 9.3.2020.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 24 czerwca 2021 r. – Komisja Europejska / Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-559/19) (¹)

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Artykuł 258 TFUE – Chroniony obszar przyrodniczy Doñana (Hiszpania) – Dyrektywa 2000/60/WE – Ramy polityki wodnej Unii Europejskiej – Artykuł 4 ust. 1 lit. b) ppkt (i), art. 5, art. 11 ust. 1, art. 11 ust. 3 lit. a), c) i e) i art. 11 ust. 4 – Pogorszenie się stanu części wód podziemnych – Brak dalszej charakterystyki części wód podziemnych, które określono jako zagrożone pogorszeniem się stanu – Odpowiednie środki podstawowe i dodatkowe – Dyrektywa 92/43/EWG – Artykuł 6 ust. 2 – Pogorszenie się stanu siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków]

(2021/C 320/05)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo C. Hermes, E. Manhaeve i E. Sanfrutos Cano, następnie C. Hermes, E. Manhaeve i M. Jáuregui Gómez, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: początkowo L. Aguilera Ruiz, następnie J. Rodríguez de la Rúa Puig i M.-J. Ruiz Sánchez, pełnomocnicy)

Sentencja

1) Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim:

- na podstawie art. 5 ust. 1 dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, zmienionej dyrektywą Rady 2013/64/UE z dnia 17 grudnia 2013 r., w związku z pkt 2.2 załącznika II do dyrektywy 2000/60, ponieważ nie uwzględniło nielegalnego poboru wody i poboru wody służącego do zaopatrywania obszarów miejskich przy szacowaniu poboru wód podziemnych w regionie Doñana (Hiszpania) w ramach dalszej charakterystyki w Plan Hidrológico del Guadalquivir 2015–2021 (planie hydrologicznym dla Gwadalkiwiru na lata 2015–2021), zatwierdzonym przez Real Decreto 1/2016 por el que se aprueba la revisión de los Planes Hidrológicos de las demarcaciones hidrográficas del Cantábrico Occidental, Guadalquivir, Ceuta, Melilla, Segura y Júcar, y de la parte española de las demarcaciones hidrográficas del Cantábrico Oriental, Miño-Sil, Duero, Tajo, Guadiana y Ebro (dekret królewski 1/2016 zatwierdzający rewizję planów hydrologicznych dla obszarów dorzeczy Kantabрії Zachodniej, Gwadalkiwiru, Ceuty, Melilli, Segury i Júcar, jak również hiszpańskiej części obszarów dorzeczy Kantabрії Wschodniej, Miño-Sil, Duero, Tagu, Gwadiany i Ebro) z dnia 8 stycznia 2016 r.;
- na podstawie art. 11 dyrektywy 2000/60 w związku z jej art. 4 ust. 1 lit. c), ponieważ nie przewidziało w programie środków opracowanym w ramach planu hydrologicznego dla Gwadalkiwiru na lata 2015–2021 żadnych środków celem zapobieżenia zakłóceniom w chronionych typach siedlisk znajdujących się na obszarze chronionym „Doñana”, oznaczonym kodem ZEPA/LIC ES0000024, które wynikają z poboru wód podziemnych na potrzeby strefy turystycznej Matalascañas (Hiszpania), oraz
- na podstawie art. 6 ust. 2 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, ponieważ nie przyjęło odpowiednich środków celem uniknięcia istotnych zakłóceń w chronionych typach siedlisk na obszarze chronionym „Doñana”, oznaczonym kodem ZEPA/LIC ES0000024, na obszarze chronionym „Doñana Norte y Oeste”, oznaczonym kodem ZEPA/LIC ES6150009, i na obszarze chronionym „Dehesa del Estero y Montes de Moguer”, oznaczonym kodem ZEC ES6150012, powodowanych przez pobór wód podziemnych na chronionym obszarze przyrodniczym Doñana od dnia 19 lipca 2006 r.

2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

3) Komisja Europejska i Królestwo Hiszpanii pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 348 z 14.10.2019.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 22 czerwca 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State – Niderlandy) – FS / Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Sprawa C-719/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Obywatelstwo Unii – Dyrektywa 2004/38/WE – Prawo obywateli Unii i członków ich rodziny do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich – Artykuł 15 – Zakończenie czasowego pobytu obywatela Unii na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego – Decyzja o wydaleniu z terytorium – Fizyczny wyjazd tego obywatela Unii z tego terytorium – Skutki w czasie tej decyzji o wydaleniu – Artykuł 6 – Możliwość skorzystania przez wspomnianego obywatela Unii z nowego prawa pobytu po jego powrocie na to terytorium]

(2021/C 320/06)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State